

Nesnáším lež, víc než cokoli jiného

Vystudovala gymnázium a nastavbu na počítače. Na vysokou nešla, ač maturovala s vyznamenáním, protože prý ji žádá »neoslovovala«. »Mám raději výsledky práce, které jsou opravdu vidět. Prvních několik let jsem působila v oboru, tedy v práci s počítači ve výrobě. Po mateřské dovolené jsem však již začala soukromě podnikat v oboru zakázkové krejčovství, což mě živí stále,« říká Lenka Bochníčková, kandidátka KSČM do Senátu ve volebním obvodu č. 40 – Kutná Hora.

Pochlubila se nám, že již třicet let je vdaná za stejného manžela, spolužáka z gymnázia Jaroslava. »A vážně bych neměnila. Je mi oporou. Těžko bych mohla jít do volební kampaně či do aktivit ve Spolku pro zdravé Vrdy bez jeho podpory.« S manželem mají dva syny. Vojta (29 let) je stavební inženýr, Štěpán (27 let) slévárenský inženýr. »Manžel se mnou přes dvacet let provozoval zakázkové krejčovství. Nyní již rok pracuje v Kovelisu Hedvikov jako kontrolor. Proč? Protože tlak na živnostníky se neustá-

jako mladá. Ale s lety jsem poznala, že musím něco dělat. Stejně jako dělali moji rodiče. Aby tu bylo klidné místo pro život i pro mé děti a vnoučata.«

Z koníčka se stala obživá

»Z mého koníčka se nenápadně stala práce. Obšívala jsem se již od 12 let. Po mateřské dovolené jsem se věnovala již jen zakázkovému krejčovství. Vždy jsem měla ráda, když každý můj pracovní den byl zhmotněn.

S kocourem Gorýskem

le zvyšuje a jít do penze s důchodem 5800 Kč po celoživotní práci není budoucnost. Leda tak na přežívání pod mostem,« říká Lenka a doplňuje: »Když hovořím o podpoře rodiny, nemohu vynechat svoji mamku, která pomáhá nejen v politické kampani, ale i s tím, co nestíhám v rodině. Upéct, uvařit. Táta, kdyby žil, nestačil by se divit. Nikdy by ho ani ve snu nenapadlo, že budu kandidovat za stranu, za kterou bojoval celý život. Nechtěla jsem vstoupit do strany

Taky jsem zúročovala výtvarné nadání po tatkově, odhad, představitivost. To vše uplatňuji v šití zakázkových oděvů,« říká o své práci Lenka.

Dům, ve kterém bydlí, si s manželem doslova a do posledního tvárnice postavili sami. Před rokem 1989 totiž mohli mladí manželé využít možnosti, že stát jim přispěl 150 tisíc na bydlení, pokud stavěli svépomocí. »My jsme postavili barák za 250 tisíc a stát nám dal 150 tisíc. Postavili jsme bez koruny dluhů. Mám

Na nedávném Setkání pod Blaníkem s místopředsedou ÚV KSČM Josefem Skálou a předsedkyní krajskou zastupitelskou Marií Krejčovou

ráda fyzickou práci, nemusím chodit do posilovny. Kolečko, lopata, rýč, to jsou moje posilovna. Každou tvárnici z našeho domu jsem měla minimálně dvakrát v ruce,« říká Lenka a dodává: »Po dvaceti letech jsme si to zopakovali, když jsme pomáhali se stavbou domu našemu staršímu synovi. Tam jsem měla téměř každou tvárnici v ruce jen jednou.«

Kočí máma

Nyní se ve volném čase věnuje s manželem cyklistice a plavání. Ale údržby na domě nikdy nekončí, zejména když k tomu přistoupí i péče o nemovitost rodičů.

»Ráda buduji zahrady, doma, u syna i u rodičů. Pěstuji keře, stromy, květiny. Ozelenila jsem už i dva prostory v naší obci (Vrdy),« popisuje svůj další koníček Lenka.

Posledních šest let se pak také aktivně věnuje chování mainských mývalích koček. »Mám nesmírnou radost, když se naši odchovanci dostanou do dobrých rukou a dělají radost jiným lidem,« svěčuje se se svou pýchou.

Osobní filosofie

»Jsem hrdá na to, že se svýma rukama dokážu uživit sama. Nesnáším lež, víc než cokoli jiného. Lidmi, kteří lžou, opovrhují. Vážím si našich kořenů, historie, tradic. Proto píšu články o naší místní historii. Vzhledem k tomu, že jsem měla možnost v klidu vychovat své děti, mám povinnost toto dopřát i jim. Musím udělat něco pro to, aby

tomu tak bylo,« vyslovuje své krédo a dodává: »Nechci válku. Udělejme maximum pro to, abychom do ní nebyli zavlečeni!«

Proč bychom ji měli volit?

»Protože nabízím to, že opravdu budu mluvit za vás,« slibuje Lenka. A má vůbec představu, co práce v Senátu obnáší? »Ano mám. Dnes na internetu můžete být téměř přítomní i na jednání Poslanecké sněmovny či Senátu. Zúčastnila jsem se semináře o nově připravovaném zákonu o odpadech přímo v Senátu. Byl určen poslancům a senátorům, aby

měli dostatek informací hlasovat pro či proti, připomínkovat tento zákon. Když se tam pracovník ministerstva životního prostředí chlubil tím, kolik stránek připomínek muselo ministerstvo prostudovat, tak asi netuší, kolik stránek musím pročíst já, když mám jako místopředsedkyně Spolku pro zdravé Vrdy či předsedkyně komise životního prostředí a ekologie prostudovat dokumentaci EIA či Integrované povolení. Po práci, ve svém volném čase. Činnost poslanců a senátorů je hodně podobná. Ti, kteří pracují poctivě, ti se připraví, studují, připomínkují. Ostatní se jen vezou. Nevidím

v tom rozdíl mezi obecním zastupitelstvem a Senátem.«

Jako zastupitelka je velice aktivní. »Tato práce se mi líbí. Je to tak trochu detektivní práce. Najít to, co je špatně a dokázat to. A najít lepší řešení. Ale naprosto nejdůležitější je komunikace s lidmi. Každá komunikace se spoluobčany mi poskytuje informace, které jsou třeba. A k tomu samozřejmě patří studium stovek stránek dat,« uzavírá kandidátka do Senátu a z jejího ujištění je zřejmé, že skutečně ví, o co v této práci jde.

Ivan CINKA
FOTO – Jaroslav Bochníček (3),
Petr Trnka (1), Štěpán Bochníček (1),
(Jan Linka (1))

Stavba synova domu

Na zahrádce

Nápaditá oslava životního jubilea